

БРОЈ 14 • 20. ДЕЦЕМБАР 2018.

ПЛАМЕНКО

**СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ**

НОВОСТИ ЗА ОСНОВЦЕ У 2019.

**Ђаци за
пример**

**Школа за
понос**

**Писма
Деда Мразу**

УЧЕНИЦИ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „НАТАЛИЈА НАНА НЕДЕЉКОВИЋ“ ИЗ КРАГУЈЕВЦА ОТКРИВАЈУ ШТА БИ ВОЛЕЛИ ДА ПРОМЕНЕ У СВОЈОЈ ШКОЛИ

ТОАЛЕТ, ГРЕЈАЊЕ И САЛА

Ученици основне школе „Наталија Нана Недељковић“ су скромна деца. Неко би очекивао да ћемо на питање – шта би волели да промените у вашој школи добити бар неки размажен одговор, да ћемо срести бар једног ђака који би „хлеба преко погаче“. Али, не. Ово основци желе само оно што већ одавно имају многи њихови вршњаци...

Снежана Јовановић

- Наша школа има дугу традицију и историју, што сведочи о њеној старини, трајности и дуговечности. Сада је окречена и мало је живнула, али на основу старих, дрвених прозора, врата која шкрипе, пећи које се и даље ложе, заправо, видимо колико је нагрисао зуб времена. Немамо физкултурну салу, која би нам добродошла, као и нове лопте, струњаче, греде, све оно што би нам олакшало рад. Немамо ни тоалет у оквиру зграде у којој су нам учионице и канцеларија, већ је он у издвојеном објекту. И поред свих ових недостатака, трудимо се и радимо. Поносни смо на њу! Волела бих, само, да има више пројеката, у којима бисмо могли да искажемо своју креативност.

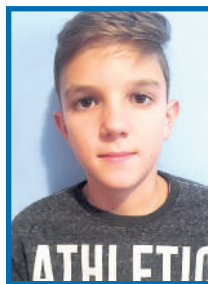
Маја Радосављевић

- Волим да пишем поезију, а моја најбоља другарица ужива у сликању и уметности, па би било лепо да у школама има више ваннаставних активности, на којима бисмо изграђивали свој таленат. Моја школа, „Наталија Нана Недељковић“, прилично је стара, али крије доста успомена, правих љубави, вечних пријатељстава. У њеном дворишту налази се фонтана која више није у функцији. Бака ми је причала да су се они некада окуљали управо око те фонтане, шалили, причали анегдоте, заљубљивали. Пошто се сада све своди на интернет и друштвене мреже, било би лепо подсетити се некадашњих вредности, једног другачијег времена. Мислим да бисмо у томе успели обнављањем оронуте фонтане. Поред тога, волела бих да се уведе грејање, изгради физкултурна сала, као и тоалет.

Александар Антић

- Као спортиста, желео бих да у свакој школи буде више спортских секција или бесплатних школица спорта, како би и деца која немају материјалних могућности, имала шансу да тренирају. На првом месту бих желео физкултурну салу, нове лопте и реквизите за физичко. Сада је јако хладно, па вежбамо у јакнама, али, када су киша или снег, онемогућено нам је да будемо вани, усмерени смо на учионицу. Импровизовани терен за одбојку направили смо тако што смо мрежу за одбојку закачили за решетке прозора и потпорни зид. Било би лепо да се он среди, како би девојчице, које посебно воле одбојку, заиста уживале у овом спорту. Ми, дечаки, најчешће смо на терену изнад потпорног зида, који је уједно фудбалски и кошаркашки. Није простран, ни раван. На њега се наставља стрма ливада, низ коју нам често оде лопта, па понекад задужимо дежурног ученика или неког ко не ради физичко да нам је сачекује и додацује. Бољи терени и сала би нам олакшали свакодневни живот.

Нина Вуковић

Пре неки дан сам била дежурна, па сам читав дан помагала теткици да унесе угља у све учионице. Под, који је био чист и уредан када сам стигла, испрљао се и зацрнио од угља који је испадао из кофа, тако да га је морала опет очистити. Притом, заиста нам је било хладно улазећи и излазећи напоље, уносећи и износећи кофе. У 21. веку, када сви говоре о модернизацији, ми и даље немамо грејање. Мени није био проблем да јој помогнем тај један дан, али свих осталих дана, то је њен посао. Такође, немамо салу за физичко васпитање, које је већини од нас омиљени предмет, па радимо вани или у учионици. Не желим никакве новине! Не требају ми нови подови, ни паплетне табле, само адекватни услови за учење и рад у школи.

Мина Вранић

- Осми сам разред и полако се спремам за пријемни испит. А гравитација које треба да пређем је заиста обимно. Мислим да би оно требало да буде конкретније, сажетије. Неке лекције не стижемо да обрадимо довољно добро, јер немамо времена, чекају нас нови појмови, термини, области. Када је моја школа у питању, требало би побољшати услове за рад. Преко нам је потребна физкултурна сала. Волела бих да у свим учионицама буду беле табле, јер ми креда смета за дисање и исушује ми прсте.

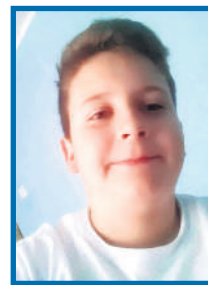
Мина Дамњановић

- Волела бих да добијемо физкултурну салу, као и свлачионице за девојчице и дечаке. Такође, било би лепо да имамо наменску учионицу за веронауку, коју бисмо лепо ишарали и украсили. Или, на пример, за биологију, коју посебно волим, где бисмо могли да вршимо различита истраживања, презентујемо изложбе биља... Променила бих и информатички кабинет. Ваљало би да он увек има интернет, како бисмо могли да радимо на различитим пројектима.

Лука Матовић

- На првом месту волео бих да се изгради физкултурна сала. Када је лепо време, излазимо напоље. Не сметају нам хладноћа, ветар, ни магла. Али, када падају киша или снег, морамо остати у учионици. Радимо вежбе обликовања или гимнастичке елементе. Такође, било би лепо да се уведе грејање. Желео бих и да за ужину свако дете добије понеку воћку, јабуку, крушку, било шта. Неки ужину узимају преко школе, неки носе од куће, док се неки хране бесплатно. Иста воћка свакоме значила би јединство, нераздвајање, а била би значајна и за наше здравље.

ЖЕЉКО ТАНАСКОВИЋ ПРЕДСЕДНИК САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ

У НОВОЈ ГОДИНИ НОВОСТИ ЗА ОСНОВЦЕ

Ускоро ћемо да се поздравимо са 2018. годином која је за нас била посебна јер смо организовали доста различитих активности које су окупиле велики број учесника у школском спорту. Веома сам поносан на акцију поделе спортске опреме и реквизита где смо у сарадњи са Министарством омладине и спорта опремили чак 95 школа које ће имати нове кошеве, голове, одбојкашке мреже и лопте и на тај начин створили боље услове за бављење спортом. У овој године смо имали и Светско школско првенство у баскету 3 на 3 где смо сакупили рекордан број екипа у оквирима Међународне федерације за школски спорт и веома нас радује чињеница да смо препознати као добри домаћини оваквих догађаја. Такође би споменуо и обележавање Европске недеље спорта која се први пут званично одржала и у Србији, где смо у сарадњи са Делегацијом Европске Уније у Републици Србији окупили велики број малишана који су били активни. Желео би да истакнем и сарадњу са компанијом Нестле са којом заједнички радимо на пројекту Здраво Растимо који из године у годину постаје све већи. На крају сигурно је то да сам најпоноснији на чињеницу да се у свим нашим пројектима и такмичењима укључује све

јер смо јако посвећени организацији оваквих догађаја и драго нам је када гости из целог света понесу за собом лепе успомене из Београда. Трудимо се да останемо фокусирани и на будуће међународне догађаје како би оправдали стечени епитет који имамо у свету школског спорта.

Међународна федерација школског спорта увелико размишља и о

чења мало другачија и да овде није главни циљ победити већ учествовати и дружити се са вршњацима из целог света.

Самим домаћинствима Међународних догађаја и начином на који су организовани Србија се позиционирала јако високо у свету школског спорта. Моје колеге из ИСФ-а су препознале значај свега што радимо и поверен ми је јако битан задатак да руководим Комисијом за спорт како би укључили већи број деце и такмичења у систему ИСФ-а. Ова функција ми представља велико задовољство и она је плод рада канцеларије Савеза и свих координатора који вредно раде широм Србије.

Људи препознају оно што радимо и какав смо помак направили у стратегији развоја школског спорта. Данас живимо у времену телефона и компјутера и младима је доста тога доступно и на дохват руке и јако је тешко натерати их да буду више активни. Највећи мотив ми је управо да што више деце анимирамо кроз наше пројекте и веома сам испуњен када видим да то што радимо има смисла. Велики број деце пролази кроз наш систем и када

видим да су деца задовољна и срећна што су укључена у спорт и остале активности то је оно што ме покреће јер дечији осмех нема цену.

Ми смо већ увелико ушли у нову школску годину где су већ такмичења у току а већ почетком другог полугодишта очекује нас можда највећи изазов када је у питању организација Међународних такмичења. У априлу 2019. године бићемо домаћини Светског школског првенства у фудбалу где се очекује више од 1.000 учесника и ово ће бити велики изазов коме се радујемо. Такође наставиће се и акција подела спортске опреме и реквизита где ће још 84 школе добити нову спортску опрему. Поред свега наведеног очекује нас и припрема Олимпијских спортских игара ученика Србије које ће се одржати у Пироту. Свака година за собом носи велике изазове али ми смо спремни да одговоримо на сваки у циљу промоције спорта и младих који су најбитнији фактор у свему што радимо.

На крају желео бих да честитам свима нову годину, да у здрављу и весељу проведете предстојеће празнике и да увек нова година буде успешнија од претходне.

**У АПРИЛУ 2019. ГОДИНЕ БИЋЕМО ДОМАЋИНИ
СВЕТСКОГ ШКОЛСКОГ ПРВЕНСТВА У ФУДБАЛУ НА
КОЈЕМ ОЧЕКУЈЕМО ВИШЕ ОД 1.000 УЧЕСНИКА**

већи број деце и то нам је показатељ да смо на правом путу да што више деце усмеримо ка здравијем стилу живота и желим да се захвалим Министарству омладине и спорта које нас подржава у свему томе.

Организација Светских школских првенстава представља велики изазов јер сваки спорт за собом носи одређене захтеве и стандарде. Жеља нам је да се покажемо као добри домаћини и до сада нам је то успевало

основцима па тако већ следеће године имамо прво Светско школско првенство за основне школе у одбојци које ће се одржати у Хрватској. Сви се надамо да ће овакав вид организације заживети и у осталим спортовима како би се и млађим ученицима пружила шанса да учествују на неком међународном спортском догађају где ће стећи велико искуство за даље напредовање. Желео би само да истакнем да су школска такми-

#ВЕСЕЛО

ЕВРОПСКА НЕДЕЉА СПОРТА У ТРИ ГРАДА У СРБИЈИ

ДЕЦА ОСВОЈИЛА ТВРЂАВЕ

Савез за школски спорт Србије организовао је спортске дане у оквиру пројекта „Европска недеља спорта“ а под покровитељством Канцеларије Европске уније у Србији. Реализовани су различити спортски садржаји намењени школској популацији, ученицима млађешкошког узраста у три града у Србији: Смедереву, Бачу и Нишу. Сваки од три спортска дана почео је церемонијом свечаног отварања. Премијера Европске недеље спорта била је у Смедереву, где су лепе речи за децу имали Пол Хенри Пресе, шеф за информисање, комуникацију и сарадњу из Канцеларије Европске уније, испред Савеза за школски спорт, Урош Савић, генерални секретар. За плесни наступ у

Смедереву биле су задужена плесна екипа ОШ „Краљ Александар Први“ из Пожаревца, деца учитељица Весне Цветковић и Виолете Шалер која носи назив Земља у срцу. Говорници на Спортском дану у Бачу били су Матеја Норчић Стамча, заменик амбасадора Канцеларије Европске уније у Србији, испред општине Бач

Зоран Новаковић, председник Скупштине општине Бач а испред Савеза за школски спорт; Урош Савић, генерални секретар. Плесна екипа „ОШ Јован Јовановић Змај“ из Сремске Каменице,

ученици наставнице физичког васпитања Весне Јотић са плесним наступом под називом „Љубав плеса и спорта“ били су део протокола отварања Спортског дана у Бачу.

На Спортском дану у Нишу присутнима су се обратили Бранислав Качар, члан градског већа задужен са спорт, Стефен Худолин, шеф опе-

рација а испред Савеза за школски спорт; Јован Јовановић, члан Управног одбора. За плесни наступ задужена је била плесна екипа ОШ „Др Зоран Ђинђић“ из Ниша под вођством

наставнице Сање Цветковић и Миланке Мијатовић.

Пре спортског дела манифестације, туристички водичи су ученицима представили све културно-историјске знаменитости тврђава у градовима на занимљив, деци примерен начин, организовали обилазак тврђава и упознавање се историјским и кул-

турним значајем. Што се спортског дела тиче, терен је био подељен на четири поља а на сваком пољу су се налазиле четири станице на којем су се реализовале спортске теме инспирисане различитим спортским гранама. Деца су се тако нашла и заиграла у атлетској и падобранској играоници, а опробали су се и у спортским штафетним играма и игри штап и канап.

ЋАЦИ РЕПОРТЕРИ ИЗ ШКОЛЕ „ВЕСЛИН МАСЛЕША“ ПУНИ ЛЕПИХ УТИСАКА СА САЈМА СПОРТА У БЕОГРАДУ

НАЈЛЕПШИ ДАН У ЖИВОТУ

У оквиру пројекта „Ћак репортер“, чланови новинарске секције ОШ „Веселин Маслеша“ из Београда пратећи Пут успеха отишли су на Сајам спорта и тамо камером и пером забележили догађаје.

„То ми је био најлепши дан у животу“, рекла је Марија која већ има искуства од прошле године и зна све сајамске активности. Слична искуства имају и њене другарице Миа, Наталија, Катарина, Уна, Дарина сада већ искусне репортерке које кажу да су тада више научиле него да су училе целе школске године. „Провеле смо се феноменално“, рекле су.

Писмени из енглеског је мучио све ђаке - репортере петог разреда, јер је он представљао препреку за одлазак на Сајам спорта. „Ух, да ли ћемо стићи. Да ли ће нам родитељи дати да идемо, ако не урадимо добро писмени?“. Онда неко рече: „Еј, ко ће да снима?“.

„Ја ћу“, чује се однегде Фемић, „Не, ја ћу“, рече Душан, „Ја ћу“, рече Анђела надмено, којој је животни сан

снимање. Прича се наставља уз повремене смех, кикотање, расправу и употребу стручних термина које користе искусни сниматељи неке елитне телевизије. Остали, мали репортери ћуте и загонетно размишљају о чему ће писати.

А онда када су подељене улоге сниматеља и новинара настају чувена увек иста питања „Наставнице када стижемо? Ја сам жедан, Где има вода да се купи?, Је л то далеко?“ А онда следи улазак на Сајам и еуфорија

почиње. Тражимо штанд Савеза за школски спорт Србије, чији смо гости, а на коме су нас сачекали поклони у виду мајица, качкета и торби за патике.

Почињемо да радимо, али како када се и новинари и сниматељи заустављају на једном штанду који пропугира здрав начин исхране и нуди лепе поклоне уколико играш школицу, скакућеш на једну ногу или прескачеш вијачу... Ту је и штанд стреличарства где пробамо лук и стрелу, па штанд рва-

ча где срећемо Давора Штефанека с којим се сликамо. Никако да пођемо даље јер је све занимљиво. А онда неко рече ништа нисмо написали, тргнемо се и са Сањом Угрн из Савеза за Школски спорт направимо интервју. Питања у глави већ припремљена, причамо о пројекту и спорту. Причамо и са другим спортистима, новинарима, тренерима. Утисци нам муте мисли у глави, већ смо уморни и враћамо се у школу уморни и изнемогли.

ОШ „Веселин Маслеша“ Београд

УЧЕНИЦИ ОШ „ЂУРА ЈАКШИЋ“ ИЗ РАКОВИЦЕ ОДУШЕВЉЕНИ СУСРЕТОМ СА ОЛИМПИЈСКИМ ШАМПИОНОМ

САВЕТ ДАВОРА ШТЕФАНЕКА

Сајам спорта, који традиционално организују Министарство омладине и спорта и Спортски савез Србије, отворио је министар омладине и спорта Вања Удовичић, у друштву председника Спортског савеза Србије Давора Штефанека и прослављеног фудбалера Дејана Станковића. „Ово је година рекорда, поноса, радости и сада обећавамо да морамо да будемо још успешнији. Спорт је пут успеха и представљамо оно што Србија најбоље има. Успели смо много тога да урадимо, резултати су били чак три пута бољи“, рекао је Удовичић на отварању.

У години на измаку, чак 45 пута у олимпијским и параолимпијским дисциплинама српски спортисти су се нашли на победничком постољу.

Актуелни олимпијски шампион у рвању Давор Штефанек захвалио је Министарству омладине и спорта на подршци.

„Прошле године као спортиста сам био овде, а ове као председник Савеза и зато гледам другачије на неке ствари. Србија доноси много медаља и спортисти оправдавају уло-

жена средства, надам се да ће их бити још више на путу до Олимпијских игара у Токију 2020. године.“

Прослављени фудбалер Дејан Станковић, који је 103 пута носио дрес са државним грбом, додао је да му је част што присуствује таквој спортској манифестацији.

За нас ђаке незаборавно искуство био је разговор са Давором Штефанеком. Посаветовао нас је да се никада не предајемо и не одустајемо од својих циљева. Указао нам је да је веома битно бавити се спортском активношћу и да је важно учествовати, а не победити. Његова порука

водиће нас напред и током наредне године. Радујемо се што ће посети овој прелепој спортској манифестацији ући у традиционалне токове нашег школског живота.

**Андријана Славковић
Алекса Јукић
ОШ „Ђура Јакшић“ Раковица**

ГОВОРИЛИ СУ ДА САМ АНТИТАЛЕНАТ

НЕКАДАШЊА СВЕТСКА ПРВАКИЊА
У ПЛИВАЊУ НАЂА ХИГЛ БОХАРЕВИЋ
О ПУТУ ОД ШКОЛЕ ДО СВЕТСКОГ ТРОНА

Поносни смо што Нађа Хигл можемо да зовемо нашом суграђанком. Она је рођена у Панчеву 2. јануара 1987. Била је чланица пливачког клуба „Тамиш“ из Панчева, а успешно је тренирао њен брат Себастијан Хигл. На Светском првенству у пливању Риму 2009. године освојила је злато у дисциплини 200 метара прсно, а својим резултатом 2:21,62 поставила је нови европски рекорд у тој дисциплини. Овим успехом Нађа је ушла у историју српског пливања, као прва жена која је постала светска првакиња.

Крајем те златне године добила је златну значку Спорта, награду за најбољег спортисту у Србији, Олимпијски комитет Србије ју је прогласио за спортисткињу године, а од Спортског савеза Србије је примила „Мајску награду“. Добитница је и награде „Вихор“ за најбољу спортисткињу Војводине.

Свест о вредностима ове спортисткиње имао је и наш тим Ђака репортера, па смо одлучили да попричамо са Нађом о њеним спортским успесима, ђачким данима, најсрећнијим моментима у њеном животу, као и оним тешким са којим се свакодневно суочава.

Када си почела да се бавиш пливањем и ко ти је био највећа подршка?

- Пливањем сам почела да се бавим са осам година, ако причамо о такмичарском бављењу. С обзиром на то да сам шест пута полагала обуку непливача, мој први сусрет са водом датира од четврте године. Највећа подршка у свему су ми увек били родитељи и брат.

Кажу да је сваки почетак тежак. Да ли је и твој био такав?

- Као мала сам се много плашила воде и заиста је требало напора и упорности да савладам тај страх. Иако сам окарактерисана као антитаљенат, већ на самом почетку сам освајала медаље. Волим да се такмичим и у води је

то било дозвољено и пожељно. Већ у млађим пионирима освајала сам медаље и обарала рекорде.

Како си успевала да ускладиш обавезе у школи са тренинзима? Да ли ти је било тешко?

- Било је јако тешко ускладити све те тренинге са школом. Најбоље сам функционисала када сам имала много обавеза јер оне те натерају да се добро организујеш. У почетку неки професори нису имали разумевања за моје

школске другове и другарице. Са многим се и дан данас чујем и понекад видим, колико нам обавезе дозволе. Такође ми недостаје и та дечија безбрижност где је једини проблем да ли ће неко да ме прозове да одговорам, радо бих се вратила

Дали си имала подршку од својих вршњака и професора за време школовања и колико је било њихово разумевање за твоје обавезе ван школе?

- Занимљиво је да су сви школски

ШКОЛА ПЛИВАЊА НОВА СТРАСТ

Којим послом се тренутно бавиш?

- Отворила сам школу пливања у Београду и Панчеву, тако да сам сада тренер. Нако три године борбе, наишла сам на разумевање од стране локалних институција и отворила сам школу пливања, али упркос томе смо каснили три месеца.

ваншколске активности те су ме често кажњавали мислећи да намерно бежим са часова. За мене је понекад одлазак у школу био трауматичан јер нисам знала шта ме чека. То се променило тек у четвртој години гимназије када су видели колико сам предана и посвећена пливању.

Која су твоја најлепша сећања из основне и средње школе?

- Најлепша сећања су везана за моје

другови и другарице изузетно умели да цене моје спортско залагање и никада ме нису остављали на цедилу. Увек сам могла да рачунам да ће ми копирати белешке са пропуштених часова као и да ми објасне нешто што нисам добро разумела. Такође су се залагали и када неки професор нема разумевања. То је та дечија чистота где нема конкуренције, где се сви подржавамо и бодримо. Када су у питању професори, неки су имали разумевања, а неки нису.

Какав си била ђак и који ти је био омиљени предмет?

- У средњој школи сам била врло добар ђак, а омиљени предмет ми је био математика. Предавала ми је дивна жена, звали смо је Лека. Иако никад нисам имала пет из математике, она је на мене оставила трага својим приступом.

Како врхунски спортисти попут тебе доживљавају очекивања других? Да ли си их некада сматрала притиском?

- Некад јесам, али успела сам тек кад сам то превазишла. Уколико покушавамо свима да угодимо, никада нећемо доћи до врхунског резултата. Деца требају бити свесна да се не могу свима допасти и да не могу свима удовољити, а када трка или утакмица почне, треба да размишљају само о сваком покрету и да дају све од себе. Кад то све испрате, не могу бити разочарани исходом знајући да су све учинили.

Да ли си имала подршку од локалне заједнице, односно институција надлежних за развој спорта?

- У почетку нисам. Тек кад су дошли озбиљнији резултати. Некад сам била без услова за рад, а некад без средстава за такмичење и опрему. Нажалост уместо да се у децу од најранијих категорија улаже и да надлежне институције учествују у грађењу резултата, оне се укључе тек када добију готов производ. Овде говорим о такмичарском спорту.

Како си се осећала када си сазнала да болујеш од улцерозног колитиса и колико ти је ова болест променила живот?

- Са ове тачке гледишта сам захвална на тој опомени јер сам дозволила да сама себи будем најмање битна. Због болести сам научила да више ценим себе. Кад сам сазнала да болујем од ове болести била сам у шоку. Нисам ни знала шта је то и питала сам се зашто се то мени десило. Али болест не бира и ако је морало некоме боље него мојој деци. Тако да сам се брзо уздигла изнад те ситуације и понашам се као да нисам болесна. Болест је утицала на то да ми је имунитет јако ослабљен и да се брзо умарам. Ја не прихватам болест на тај начин и активнија сам сада него пре.

Како успеваш да из свих ситуација изађеш као победник и са осмехом на лицу?

Човек се такав роди. Иако сам пролазила кроз тешке животне ситуације нисам себи дозвољавала да кукам. Нико није ни знао да сам болесна јер мој осмех то није откривао :) Свако у животу пролази кроз тешка раздобља, али битно је шта из тог искуства научимо. Ја сам из сваког лошег ис-

ТРЕБА БИТИ НАЈБОЉИ НА ТРЕНИНГУ

Објасни нам шта за тебе значи бити светски првак у пливању?

- Бити светски првак у пливању значи да си пре тог резултата на сваком тренингу давао свој максимум и био спреман да помераш своје границе. Ниједан тренинг није лак, чак и онају коме се опорављаш. Такође, бити светски првак за мене значи да си способан да својим примером и спортским понашањем утичеш на млађе генерације и да си у прилици да им усадиш основна начела фер-плеја.

САЊАМ МЕДАЉУ НА ПАРАОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА

СТОНОТЕНИСЕР БОЈАН ЈОВАНОВИЋ
ПОНОС ЈЕ ОПШТИНЕ АЛЕКСИНАЦ

Представимо вам једног од најбољих спортиста општине Алексинац, Бојана Јовановића, репрезентативца у стонотенису у категорији сениора у класи десет.

Са колико година сте почели да играете стони тенис?

- Са 15 година сам почео да играм, а први турнир сам играо годину дана касније и освојио сам треће место.

На којим такмичењима сте учествовали и које сте све награде освојили?

- Учествовао сам како на разним турнирима у Србији, тако и на међународним турнирима за репрезентацију. На Румунија опену био сам трећи појединачно, у Италији на турниру Лињано опен сам испао у четвртфиналу у појединачном и екипном делу такмичења, у Црној Гори на Подгорица опену био сам први у појединачном и екипном делу такмичења, а исти успех сам остварио у Бугарској. У Србији сам освојио преко 50 медаља.

Који меч је оставио посебан утисак на вас и која награда вам је била најдража?

- Посебан утисак на мене оставило је финале у Црној Гори. Тада сам губио 2:0 у сетовима и преокренуо резултат на 3:2 и победио у финалу. Најдража медаља ми је са мог првог међународног турнира у Румунији, где сам освојио треће место.

Када сте почињали да се бавите овим спортом, да ли сте имали узора и ко је то био?

Поред спорта обожава и сликарство: Бојан Јовановић (у средини)

Почео сам у средњој школи у интернату у Алексинцу. Имали смо веома доброг тренера који је радио као васпитач у интернату, а уједно је био и мој први тренер. Узор ми је био немачки стонотенисер Тимо Бол, тада први играч света.

Који вам је омиљени ударац у стонотенису?

- Мој омиљени ударац је бекхенд.

Да ли је стони тенис скуп спорт?

- Стони тенис је скуп спорт, поготово ако сами финансирате опрему. Рекет је посебно скуп.

Да ли сте задовољни условима у којима тренирате и шта вам је потребно да ваш успех на такмичењима буде још бољи?

- Задовољан сам у условима у којима тренирам.

Имате ли неку неостварену жељу када је у питању успех на такмичењима?

- Имам жељу да једног дана постанем најбољи играч света и да освојим златну медаљу на Параолимпијским играма.

Били сте ученик основне школе „Аца Синадиновић“ из Лоћике. Какве вас успомене вежу за нашу школу? Који вам је био омиљени предмет и какав сте успех имали у школи?

- За школу ме везују лепе успомене. Поред физичког васпитања, омиљени предмет ми је била ликовна култура. Био сам врло добар ученик.

Осим што се бавите спортом, наклоне ни сте и уметности. Где проналазите инспирацију и како успевате да ускладите тренинге и такмичења са овим хобијем?

- Да, наклонен сам уметности. Инспирацију налазим у природи, када год имам слободног времена, ја цртам.

Николија Недељковић
ОШ „Аца Синадиновић“ Лоћика,
одељење у Гречају

ЂАКЕ РЕПОРТЕРЕ ИЗ КРАГУЈЕВЦА ОДУШЕВИЛА ПРИРОДНОСТ ПОЗНАТЕ КОШАРКАШИЦЕ

ЈЕЛЕНА ЈЕДВА ЧЕКА ДА УГОСТИ ЕВРОПУ

ОШ „Наталија Нана Недељковић“ угостила је нашу сјајну спортисткињу, рођену Крагујевчанку, капитена женске кошаркашке репрезентације, Јелену Миловановић, на општој одушевљењу како ђака, тако и комплетног наставног и ненаставног особља. Јелена је обишла обе школске зграде, у Великом Пољу и Грошници, а на разноразна дечја питања и молбе за фотографисање, одговарала је врло љубазно, уз стални осмех, чиме нас је све купила и научила да је најважније бити добар човек.

На лицу места, наравно, нашли су се ђаци репортери, који су са Јеленом одрадили одличан интервју. Говорила је о својим почецима, професионалној каријери, постигнутим успесима, забележеним резултатима, оствареним снови-ма, одрицањима, посвећености. Споменула је и предстојеће Европско првенство, које ће се одржати у јуну наредне године, чији је домаћин Србија, изражавајући наду за новим могућностима и позивајући све нас да бодримо национални тим.

Читав дан била је насмејана, предусретљива, расположена да оствари све наше захтеве и молбе. Уз то, врло скромна, приступачна, стабилна, драга, чиме је показала да је не само одличан, врхунски спортиста, већ и изванредан човек.

Драга Јелена, хвала! Наравно да ћемо сви бити уз вас!

Илија Перовић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“,
Крагујевац, Грошница

Јелена је стрпљиво одговарала на сва питања новинара

Јелена Миловановић је приступачна и драга

ХАЈДЕ ДА

У пројекат „Здраво растимо“ укључено је скоро 300 школа

Ђаци репортери из школе „Иво Андрић“ урадили су интервју са Жељком Танасковићем

Ђаци репортери из школе „Јован Јовановић Змај“ Крушевац у друштву своје професорке Сање Бошковић

Да ли сте се некада запитали колико стварно знате о витаминима, беланчевинама, шта чини тањир правилне исхране, колико чега требамо појести? Претпостављам да већина мојих другова није о томе никада ни помислила - исто као и ја! Ту су мама, тата, бака да мисле о томе. А шта је са нама кад нас оставе да сами себи припремимо ужину? Одмах, брже-боље појуримо до прве пекаре и купимо баш ону кифлу која нам се са рафова смеши, румену, огромну и надувену јер, моја мама не зна тако да је припреми! Не, мама зна али она не користи адитиве и емулгаторе које је чине тако лепом, свежом и по неколико дана. И да ли је могуће да само пола кашичице требамо појести соли у току дана? Па ја са једном кесицом чипса већ толико соли унесем. Немогуће! Или је могуће а да ми то нисмо ни знали? На ова и многа друга питања смо добили одговоре већ при првим сусретом са наставницом физичког васпитања Сањом Бошковић и пројектом Здраво растимо.

На стручном скупу - симпозијуму који је одржан крајем октобра у Палати Србије у Београду поводом почетка осме сезоне пројекта „Здраво Растимо“, нашу школу „Јован Јовановић Змај“ из Крушевца је представљала управо Сања која ће и бити реализатор пројекта. У пројекат је укључено 294 школе, а више од 25 500 ученика је учило о здравјој исхрани и значају физичких активности. У овој сезони, учествује чак 90 наставника и 6720 седмака који су и циљна група овог пројекта. Такође, укључено је и 13 700 ученика трећег и четвртог разреда.

Пирамида правилне исхране

Циљ пројекта је вишеструк, од дизања свести код ученика о здравим навикама и правилној исхрани, преко подстицања ученика на повећање физичке активности до анимирања околине да прихвати и подржи промену у навикама у исхрани. У панелу који је отворио Предраг Перуничкић, државни секретар за спорт учествовали су и др Драгана Јовић, начелница центра за хигијену и хуману екологију

ЗДРАВНО РАСТЕМО

Симпозијум у Палати Србије отворили су угледни и познати функционери

Правило правилне исхране

ју Института за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић Батут“, Димитрије Ивановић, секретар Удружења за прехранбenu индустрију Привредне коморе Србије, Жељко Танасковић, председник Савеза за школски спорт Србије и Коралка Новина Бркић, нутриционисткиња компаније Нестле. Покренута је и национална кампања „Тежи равнотежи“ коју су покренули Министарство здравља Републике

Србије и Привредна комора Србије – Удружење за прехранбenu индустрију. Циљ рада ове кампање је едукација и превенција гојазности код деце и одраслих.

ОШ „Наталија Нана Недељковић“ од ове године укључила се у пројекат. За реализацију истог задужен је наставник физичког васпитања, Милош Џмиљанић. Ученици седмог разреда добили су мајице, слушали су предавања о здравим стилевима живота, имали различите, занимљиве радионице, радили тестове и свакодневно сазнавали нешто ново, корисно и важно. Њихов задатак је да стечено знање пренесу нижим разредима.

Али, пројекат се допао свим ученицима наше школе. Желели су да прелистају књиге, погледају презентацију, били су радознали и знатижељни. Постављали су различита питања седамцима, поносим што су у центру збивања, што могу саветима да помогну својим другарима, како млађим, тако и старијим. Распити-

вали су се шта су протеини, шта све спада у угљене-хидрате, које воће садржи витамин А, због чега је важан Д витамин, које намернице треба да уврстимо у свакодневну исхрану и шта садржи најмање калорија.

У 21. веку, када се брзо живи, и када се много времена проводи пред компјутерима, таблетима, телефонима, било је лепо видети децу заинтересованост за нешто што је јако битно за правилан раст и развој.

Новинарска секција наше школе имала је част да и ове школске године буде део једног великог догађаја. Новинари су посетили 25. октобра Палату „Србија“, седиште Министарства омладине и спорта, и учествовали у Симпозијуму „Здраво растимо“.

Овај пројекат организован је од стране Савеза за школски спорт Србије и „Нестле“ компаније. Као ђаци репортери, чланови новинарске секције фотографисали су и интервјуисали присутне наставнике физичког васпитања из целе Србије, али и људе из света спорта. Било је неколико предавања и радионица о правилној исхрани, њеном планирању, побољшању навика у исхрани и о томе колико је важно да будемо физички активни.

Ђаци репортери су богати за још једно ново и дивно искуство, али су и научили много тога корисног што могу пренети својим другарима кроз вршњачку едукацију. Њихове интервјуе можете погледати у новом броју школског електронског часописа „Аска“ који ускоро излази.

Новинарска секција
ОШ „Јован Јовановић Змај“
Крушевац

ОШ „Наталија Нана
Недељковић“, Крагујевац
ОШ „Иво Андрић“ Београд

Од поврћа проради машта

Зашто да не растемо онако како треба? Да растемо здраво, све до плавог неба!

Да једемо здраво, а не све и свашта, па ће и од поврћа да проради машта.

Ананас је вољени Сунђер Бобов дом. Остави све глупости, здраво живи са мнош!

Уместо да напољу, на снегу се играју, деца сад у кући, телевизију гледају.

Уместо да одмах главу пуним сољу, одош ја да уживам, да се играм напољу.

Живите здраво, лепо и срећно, а ову песму памтите вечно.

Скачи, трчи, седај, и здраво се храни. Иди се санкај док су зимски дани.

Када кажеш: „Једи воће или бери цвеће,“ ретко ко то данас хоће, скоро нико неће.

Зато треба тренирати нешто, јер, ускоро, можеш бити шампион, зато се труди и храни вешто, и славиће те цео регион.

Имунитет ти неће бити лош ако ти физичко предаје омиљени наставник – Милош.

Маја Радосављевић VI/1

ЛЕКЦИЈА ЗДРАВЉА И НА ЛИКОВНОМ

О међупредметној корелацији, вези здравог начина исхране и бављења спортом са осталим предметима ученици школе „Јован Јовановић Змај“ из Крушевца уверили су се и на часовима ликовне културе, домаћинства, биологије... За пројекат „Здраво растимо“ ученици 7. разреда су са наставником Данијелом Величковић сликали воће и поврће, пирамиду исхране као и смернице за здрав и правилан раст и развој. Ови радови су украсили пано у ходнику физкултурне сале и постављени су да нас стално подсећају шта је прави избор здраве хране.

#ШАМПИОНИ

У КРАГУЈЕВЦУ ТРЕЋИ ПУТ ЗА РЕДОМ ОДРЖАНО ДРЖАВНО ПРВЕНСТВО У ПЛИВАЊУ

АТМОСФЕРА ЗА ПАМЋЕЊЕ

На Републичком такмичењу у пливању, које је одржано у Крагујевцу почетком децембра учествовала су деца из целе Србије. Ђаци репортери испратили су цело такмичење. Имали смо част да упознамо Жељка Танасковића, председника Савеза за школски спорт Србије и разговарамо с њим. Ово велико такмичење подржао је Град Крагујевц, а нама је о значају постојања затвореног базена у Крагујевцу и пливања уопште говорио Никола Урошевић, помоћник градоначелника за унапређење и развој спорта. Било нам је посебно драго јер је један од главних организатора овог такмичења наш наставник из ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ Драган Ђорђевић. Морамо га похвалити за организацију!

Наши саговорници били су млади, тек стасали ђаци и такмичари и старији, искусни и вишегодишњи учесници. Такмичење је почело нешто пре подне. Такмичари, који су

пристизали из разних крајева Србије, дошли су са само једним циљем: да се докажу и што боље представе пред крагујевачком публиком. Свечаност је започела представљањем судија, организатора и интонирањем химне. У већ добро загрејаној сали, запливали су најмлађи основци. Уз

овације родитеља, наставника и пријатеља такмичари су почињали и завршавали трку. Настала је сјајна атмосфера која је показала да Крагујевац воли спорт и дружење. Прво су наступали дечаци по годиштима од најмлађих до најстаријих, па девојчице по истом систему. Када се такмичење полако завршавало тако се и публика, и атмосфера стишавала, али ипак утисак који су такмичари оставили био је упечатљив и невероватан. Од појединих такмичара сазнали смо да долазе из Јагодине, Бора, Новог Сада, Београда,.... И сви су били срећни јер су овде! Пливачица Ана из Јагодине је рекла да тренира у јагодинском

Аква парку, Немања из Бора да тренира пет година, Петар Вујанац из Крагујевца да је пливање његов породични спорт јер сем њега, на Републичком такмичењу пливају његов рођени брат Михајло и сестра од тетке Јелисавета. Схватили смо да сваки град у Србији треба да има затворени базен да би сва деца имала прилику да се баве овим дивним спортом.

Ипак, они који се нису попели на постоље били су победници јер је пласман на овако велико такмичење веома тешко достићи!

Вељко Продановић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац

НАЈБОЉЕ ТАКМИЧЕЊЕ ДО САДА

Према речима организатора и председника Савеза за школски спорт града Крагујевца, Драгана Ђорђевића овогодишње такмичење је окупило чак 1006 младих делфина. Најбољи у категоријама на општинским и окружним првенствима су се истрајно борили за титулу првака државе. Такмичили у четири категорије: краул, прсно, леђно и делфин. Такмичење је реализовано уз организацију Савеза за школски спорт Србије. Ученици основних школа су имали изазов да препливају 50 метара, док су њихови старији другари, средњошколци имали нешто тежи задатак, 100 метара. Основци су имали прилику да направе прве завеслаје и покажу максимум за који су дуго и напорно радили. Трема је и на овом такмичењу била незаобилазна. Скоро сваки такмичар је осетио њено дејство и лептириће у стомаку непосредно пред такмичење. Громогласно навијање поблике је пружало велику подршку и стишавало њено присуство. Такмичење су имали част да отворе Жељко Танасковић, председник Савеза за школски спорт Србије и

Никола Урошевић, помоћник градоначелника за унапређење и развој спорта. Са почетком у 11 часова на затвореним базенима, нестрпљиви

млади пливачи, направили су своје прве завеслаје који су неке од њих учинили овогодишњег првака државе. По завршетку такмичења разговарала сам са организатором такмичења, Драганом Ђорђевић.

Колико сте задовољни овогодишњом организацијом такмичења?

- По мишљењу судија, професора који су довели своје ученике, као и самих ученика основних и средњих школа, данашње такмичење је једно од најбоље организованих такмичења. Тако да могу рећи да сам изузетно задовољан.

Самим тим што организујете оваква такмичења дајете велики допринос младима. Какав је то осећај?

- Животно смо опредељени да правимо амбијент за такмичења наших ђака. - Изузетно сам задовољан што је данашњи дан протекао на овај начин. На данашњем такмичењу су оборени чак и неки државни рекорди.

Александра Јанкоски
Прва техничка школа Крагујевац

УЧЕНИЦИ ОШ „ДР ЗОРАН ЂИНЋИЋ“ ИЗ НИША ТВРДЕ ДА ИМАЈУ НАЈЛЕПШУ ШКОЛУ У СРБИЈИ

ТРЕБА САМО ДА УЧИМО

Наша школа ОШ „Др Зоран Ђинђић“ у Нишу, је велико име за наше мало насеље. Назив је добила по значајном човеку који је помогао нашем насељу, а касније је и испуњено оно што је он обећао. Добили смо нову школу: велику, светлу, топлу, школу за пример. Двориште школе је уређено и са свим фигурама у њој и ван ње, личи на зоо-врт. Ходници су пространи и украшени дечјим радовима. Сви пазимо на панове у ходнику и поносимо се њима. Посебно су ми драги лептирићи који воде до наше учионице. То само ми имамо. Наша учитељица Мирјана Јовановић је то осмислила за нас, њене ђаке, да се не би изгубили до учионице. Сви би требало да знају какву учитељицу имамо. Стално осмишљава нове активности, такмичења, и садржаје који нас воде до успеха и победа. Јавност је преко интернета упозната са са оним како нас учи и води кроз овај ђачки живот. Учионица нам је право забавно училиште захваљујући нашој учитељици. Она осмишљава и украшава, ми јој помажемо, чувамо и пазимо. Задовољство свих нас ђака и наставника је што имамо балон-салу за физичко васпитање, где се бавимо разним спортовима и јачамо наша тела. Балон-сала је доступна свима и викендом где ђаци могу да се забаве и спортом баве. Пуно деце се бави спортом и пуно клубо-

ва тренира наше ђаке у просторијама школе, што је велика предност и за децу и за родитеље. Балон-сала „пуца“ од: одбојке, малог фудбала, кошарке, атлетике, гимнастике. Постоји и шаховска секција, модеран плес и фолклор. Библиотека је такође важно место у нашој школи. Опремљена је са много књига и поред обавезне лектуре можемо да проширимо своја знања читајући и друге књиге.

У близини школе налази се црква, игралиште, спортски терени, река Нишава. Окружена је шумом и легим зеленилом. Школу похађају деца од првог до осмог разреда, као и предшколци. За децу првог и другог разреда обезбеђен је продужени боравак, а у склопу школе, прави се и вртић. У нашој школи деца уче три страна језика: енглески, француски и немач-

ки. Школа нам је јако лепо уређена, чиста и топла. Сви у школи раде свој посао да би све функционисало како треба. Учионице су велике и лепе. Имамо кабинете за: информатику, физику, хемију, музичку културу, ликовну културу и стране језике. Сва деца морају бити уредна и чиста и зато имамо хигијеничара који проверава личну хигијену свих нас. Свега тога не би било да није учитељице Мирјане Јовановић која нас учи и васпитава и због тога, у нашем одељењу има пуно ђака који се истичу својим знањем и спретношћу и иду на разна такмичења и освајају многе награде. Цела Србија треба да зна да је моја школа најлепша!

**Ена Радојичић
Данило Ставрић
ОШ „Др Зоран Ђинђић“, Ниш**

БРОЈНИМ СЕКЦИЈАМА ОШ „ДРАГИША ЛУКОВИЋ ШПАНАЦ“ ПОМАЖЕ СВОЈИМ УЧЕНИЦИМА ДА ИСКАЖУ СВЕ СВОЈЕ ТАЛЕНТЕ

Основна школа „Драгиша Луковић Шпанац“ налази се у Крагујевцу, у насељу Белошевац. Осим наставних, школа има и ваннаставне активности у којима учествују скоро сви ученици наше школе. Школа може да се похвали новинарском секцијом под називом „Ђак репортер“. Најпосвећенији, највреднији и најталентованији ученици труде се да сваки догађај вредно пропраће и о њему извештавају. Прошле, 2017. године нашу школу посетили су представници једне руске школе, са великом жељом да се упознају са радом новинарске секције. Остварен контакт је настављен и продубљен у току ове године одржавањем виртуалних часова.

Школа је активан учесник и у пројекту „Школа без насиља“. Вршњачки тим почео је са радом још 2009. године, успешно сарађује са ученичким парламентом и још три школе у Крагујевцу. Наша школа плеше. Плесни таленти групе „Диско денс“ награђе-

ни су дипломом на међународном такмичењу „Играј добро“ у Москви. Плесна група „Даб Шпанац“ учествовала је у пројекту „Твој лајк за наш плес“ као једина крагујевачка школа. Наши ученици имали су најбољу кореографију по оцени стручне комисије Савеза за школски спорт Србије. Наша школа има таленте за писање. Песме наших младих ученика могу се наћи у књизи „Сто младих талената“ и на многим

такмичењима. Три ученице, једине Крагујевчанке, учествовале су на осмој песничкој колонији у Дољевцу, код Ниша. Поводом обележавања Дана словенске писмености, нашу школу посетило је удружење писаца Србије, са гостима из Бугарске, Русије и Македоније. Пре петнаест година у нашој школи основане су и две луткарске секције. ЛГ „Смешко“ и ЛГ „Мудријаши“, а домаћини смо регионалног такмичења „ФЛУОШ“ на коме се увек уочи успех наших младих луткара.

Од ове године постоји и читалачки клуб под називом „Перо наше школе“. Ниша школа бележи успехе, сарађује са локалном заједницом, породицама и другим крагујевачким школама. Ниже победе, осваја медаље и свакодневно открива нове младе таленте на свим пољима.

**Анастасија Живковић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац**

Моја школа, мој понос

Због свега што смо успели, због сваке похвале, медаље, гола.

Понос ми постаде моја школа.

У новинарској секцији, баш свашта смо снимали, као и са Русима скајп час имали.

Морам напоменути - ми одлично учимо.

Али, без шале, већ дуго се мучимо.

Погледи наставника, исувише бајни.

Чак и поред неких лоших ствари, они су према нама сјајни.

Ни библиотеку немамо у грошничкој школи код моста.

Али, и без ње, читамо ми доста.

Годишњица постојања ускоро ће стићи. Награда за најбољу школу неће нас заобићи.

Наша школа делује стара као стена, а, у ствари, крије много успомена.

Много првих љубави сакрила у себи. Али, ако дођеш, откриће их теби.

Још много лепота обећавамо ми, али сада дођите ви, и уверите се сами.

**Маја Радосављевић
ОШ „Наталија Нана
Недељковић“,
Крагујевац, Грошница**

#НЕКИНОВИКЛИНЦИ

ЂАЦИ РЕПОРТЕРИ ИЗ ЂУПРИЈЕ СМАТРАЈУ ДА ЈЕ ЊИХОВ ДРУГ СТОНОТЕНИСЕР ОБЕЛЕЖИО ГОДИНУ

БОГИ ЈЕ ЂАК ЗА ПРИМЕР

Сви га од милоште зову Боги. Има тек 12 година, а плени својим шармом. Скроман, повучен и тих, овај дечак је најбољи спортиста наше школе у 2018. години. Одличан ђак. Дobar друг. Када смо се спремали за разговор са Богданом Илићем, нисмо очекивали да ће нам интервју бити тако занимљив. Знали смо да Боги и не воли баш да даје интервјуе. Каже не воли много да се хвали својим успесима.

Зашто си се определио баш за овај спорт?

- Када је био мали, мој отац је играо стони тенис рекреативно. Купио ми је први сто кад сам имао четири-пет година. Тај спорт ми се много свидео и тако сам почео да га тренирам.

Ко ти је подршка од самог почетка?

- Највише ме је подржавао мој отац који је пренео љубав према стоном тенису на мене. Увек ме прати у свему и помаже ми.

Шта мислиш да ли ћеш се у будућности бавити овим спортом?

- За сада ми веома добро иде и волим највише од свега овај спорт. Мислим да ћу се бавити њиме док је год могуће. У почетку нисам могао да замислим да ћу остварити ове резултате. Тренингом и трудом сам постигао све успехе.

Како ти реагујеш на коментаре људи који стони тенис не сматрају спортом, већ обичним хобијем?

- Већ сам се навикао на такве коментаре и игноришем их. Знам да је стони тенис веома тежак спорт.

Како успеваш да „жонглираш“ школским и спортским обавезама?

- Успевам без проблема. Играм стони тенис свакодневно по два сата, а учим око три сата. Одличан сам ђак. Мислим да се уложени труд увек исплати.

О Богдану Илићу сви имају речи хвале: његов разредни старешина Зоран Митић који га прати на свим школским такмичењима, тренер, председник Спортског савеза, наш велики шампион Драган Здравковић, сви наставници, другови из одељења, породица...

Ђак за пример и у школи и у спорту, најбољи, сваке године се пење за лествицу више на Републичком такмичењу, увек је међу првих осам. Велики борац. Пред њим је светла будућност и ми смо срећни што имамо таквог ученика.

Мима Жугић
Маша Јевремовић
ОШ „Ђура Јакшић“ Ђуприја

„МЛАДА ЈЕ ДУША ПОДОБНА
МЕКОМ ВОСКУ, У КАКАВ ЈЕ
КАЛУП МЕТНЕШ И САЛИЈЕШ, ОНА-
КИ ОБРАЗ ОД ЊЕ НАПРАВИШ“
ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ

У ОСНОВНУ ШКОЛУ „МИЋА СТОЈКОВИЋ“ УМЧАРИ ИДЕ ДЕВОЈЧИЦА КОЈОЈ ПОДЈЕДНАКО ДОБРО ИДУ СВИ ПРЕДМЕТИ

ТЕОДОРА МОЖЕ СВЕ

У свакој школи постоје ученици који се по нечему издвајају од других. У нашој школи било је таквих много, а тренутно најбоља међу добрима је Теодора Јоксимовић, ученица 8/2 и зато је бирам као ђака за пример.

Теодора је јако занимљива девојчица. Плавe косе и очију, као и ја, вредна, упорна и веома талентована особа. Наравно, Теодора је одличан ђак, воли да учи и има све петице. Омиљени предмет јој је математика и планира да након завршетка Гимназије упише Математички факултет. Истовремено, похађа и школу за даровите математичаре „Архимедес“. Теодорину љубав и посвећеност математици потврђују и дипломе са такмичења које осваја од четвртог разреда, а њој посебно драга је диплома из математике за освојено 2. место на Градском такмичењу у четвртог разреда. Да је она ђак за пример и да сам направила добар избор, сведоче и остале дипломе и награде које је

Теодора освајала на Општинским и Градским такмичењима. Низале су се дипломе из математике и у шестом и седмом разреду, затим из биологије у петом, српског језика, хемије и географије у седмом. Учествовала је Теодора и на многим Литерарним конкурсима и освајала награде, па је тако путовала у Москву као победник конкурса за Дан толеранције, а у трећем разреду је њена песма „Лек“, објављена у књизи „Машта и снови“. Као члан драмско - рецитаторске секције, четири пута је гостовала на телевизији Студио Б и Дуга и својом појавом, говорништвом и рецитовањем улепшавала сваку манифестацију у школи и ван ње.

Поред свега, она увек има времена за дружење са вршњацима, а тренира и карате, што потврђује њену свестраност. Другови је воле, а како и не би, кад је Теодора увек ту, спремна да им помогне, стрпљиво објасни и разјасни многе недоумице, зато што је то чини срећном и испуњеном, како

сама каже. Када сам је питала какав је осећај бити најбољи у школи, насмејала се и скромно одговорила да је то јако леп осећај и да јој је драго што и ја тако мислим. Вредно ради и учи да би сазнала што више нових ствари, како би могла да разговара с различитим људима о различитим темама, а не да би била најбоља. Она има циљ и својом упорношћу и ра-

дом жели да га оствари.

Раздознала, креативна, сталожена, племенита, насмејана и посвећена свему што ради, Теодора би требало да буде пример свим млађим генерацијама. Мени свакако је сте велики узор и подстрек да једно дана будем као она.

Мила Михајловић
ОШ „Мића Стојковић“ Умчари

НАСТАВНИК МАРКО АРСИЋ ИЗ ОШ „НАДЕЖДА ПЕТРОВИЋ“ ОСТРОВИЦА НАШАО ЈЕ НАЧИН ДА СВОЈ ПРЕДМЕТ ПРИБЛИЖИ УЧЕНИЦИМА

МАТЕМАТИКА ЈЕ ЗАНИМЉИВА ИГРА

Према резултатима усмене анкете коју смо спровели међу ученицима ОШ „Надежда Петровић“ у издвојеном одељењу у Островици, наставник године у нашој школи је наставник математике Марко Арсић. Математика је предмет који ученицима обично задаје много мука и проблема, али са нашим омиљеним наставником рад на овом часу постаје занимљива игра у којој сви учествујемо и много тога научимо. Наставник је човек ведрог духа, увек насмејан и спреман да нам изађе у сусрет. С њим можемо разговарати о свему што нас мучи јер му верујемо. Његови часови су занимљиви јер су обогачени многобројним примерима из свакодневног живота. Позив за интервју је радо прихватио и посветио нам се у потпуности.

Кроз разговор са осталим ученицима сазнала сам да сте Ви нај-

омиљенији наставник. Шта мислите, зашто је то тако?

- Сигурно има више разлога, јер свако од ученика има свој разлог зашто је изабрао баш мене. Верујем да је то због тога што се на мо-

јим часовима увек нађе времена за шалу и што се трудим да математичке проблеме представим на неки занимљив начин.

Какав је ваш однос с ученицима?

- Рекао бих да је веома коректан. Ваша одлука да изаберете мене је велики комплимент и мотивација да се и даље трудим и да заједно напредујемо.

Да ли сте одувек желели да се бавите математиком?

- У средњој школи сам донео одлуку да се бавим овим послом.

Која је најтежа област у математици?

- Мислим да су то диференцијалне једначине.

Да ли се нешто променило у математици у односу на време када сте били у осмом разреду?

- Није се променило, остало је

исто. Можда је градиво приступачније вама јер је у међувремену интернет свима постао доступан, а тиме и, рецимо, фигуре у три димензије које могу да се виде или да се уз помоћ мултимедијалних садржаја лакше опишу неки математички проблеми. Што се тога тиче, лакше је, али теорија и знање је исто.

Како је протекао ваш први радни дан?

- Први дан на послу је био веома узбудљив. Требало је одржати контролну вежбу. Нисам знао ћаке нити како да пратим њихов рад, а требало је да поделим задатке и контролишем рад ученика. Било је и покушаја преписивања. Много сам тога научио на првом часу. Наравно, и даље учим. То је део мог посла.

**Сара Станојић
ОШ „Надежда Петровић“
Островица**

ЗБОГ ЈЕЛЕНЕ ГАВРИЛОВИЋ МИЛИНКИЋ УЧЕНИЦИ ОШ „РАДИСЛАВ НИКЧЕВИЋ“ МАЈУР ОБОЖАВАЈУ СРПСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ

ФИНА АЖДАЈА

Наставница српског језика и књижевности Јелена Гавриловић Милинкић је годинама неко ко је увек доступан својим ученицима, за рад, разговор, подршку, смех. На много креативних начина се труди да боравак ученика у школи учини што пријатнијим, да их, као увек истиче „учи животу“ више но науци. Иако предаје у одељењима која имају по двадесетак ученика, некада и много мање, наша наставница успева, већ деценију и више, да сваке године са ученицима освоји престижна места на такмичењима и да увек, за све нађе решење, а не изговор. Покренула је и реализује више пројеката у које су укључени ученици од којих је најсвежији „Кутак за литерарни тренутак“, води драмску, литерарну, рецитаторску, новинарску-фото секцију, редовно прави изложбе фотографија својих ученика... Овим разговором желели смо да искажемо захвалност наставници за све што чини за нас. Такође, желели бисмо да наша наставница буде пример који ће и други следити - упркос многим препрекама, уз бескрајну љубав и ентузијазам, све се може постићи. То је најважнија лекција коју смо од ње научили!

Да ли сте задовољни собом и својим радом?

- Јесам. Ипак, самокритична сам и знам да увек може и боље, па се трудим да из године у годину некако померам границе. Битно је да човек има свест о својим постигнућима, али и да се увек труди да уради више.

Којим личним признањима можете да се похвалите?

- Добила сам два пута награду Општине Јагодина као најбољи наставник, иако су мени признања која су моји ученици освојили много дража и, на неки начин, их доживљавам као своја, наравно, једним малим делом.

На која признања ваших ученика мислите?

- Било их је много. Најпоноснија сам што моји ученици већ тринаест година освајају прва места на општинским и окружним такмичењима из српског језика, из књижевности, на такмичењима рецитатора, на бројним литерарним конкурсима. Стизали су и до првих места на републичким такмичењима у Сремским Карловцима и Тршићу. Веома смо мала школа, па су зато ови успеси још вреднији. Од прошле школске године смо и део драмског фестивала у Јагодини „Глумац-школарац“ на ком смо наступили играјући представу „У шетњи са Малим Принцом“. Освојили смо треће место у категорији најбоља представа, и прво место у категорији најбоља глумица.

Да ли сте одувек желели да будете наставник?

- Јесам. Као мала сам имала таблу и стално сам неког нешто учила и подучавала, само што, можда, та идеја није била толико освешћена код мене. Одувек сам волела књиге, децу, као и да делим искуства и знање, па се онда то некако прожело и дошло до тога да ја будем наставник.

Како сте се одлучили за вашу професију?

- Стицајем околности. Моја највећа љубав су биле књиге и психологија, која ме је одувек занимала, те сам се, у последњем тренутку, уместо за психологију, одлучила за књижевност.

Који је ваш омиљени део посла?

- Рад са ученицима. Све друго бих одбацила, сву папирологију, само бих се са ученицима бескрајно

играла; они ми дају неисцрпну снагу, радост и огромну захвалност кроз дивну енергију коју размењујемо. Захвална сам и ја својим ученицима јер од њих непрестано учим и што ми не дозвољавају да старим.

Да ли у вашем досадашњем раду са децом памтите неки догађај који је на бас оставио посебан утисак?

- Много их је. Бескрајно волим своје ученике, и то није фраза - заиста их волим, а ученици то и осећају и на исти начин ми узвраћају. Било је дивних тренутака везаних за професију, али и изненађења која су ми ученици приређивали. Ево, рецимо, генерација мојих садашњих осмака ми је једне године поклонили теглицу са сто прелепих порука које су исписали, што ми је један од јако дирљивих момента. Једна давна генерација ме је назвала „финим аждајом“ у покушају да дефинише моју добронамерност и ауторитативност.

**Марија Миленковић
Анђела Пљевачић
ОШ „Радислав Никчевић“ Мајур**

УЧЕНИЦИ ОШ „ХЕРОЈ МИРКО ТОМИЋ“ ДОЊИ КРЧИН ОСТВАРИЛИ ЧАК 20 ПЛАСМАНА НА РЕПУБЛИЧКА ТАКМИЧЕЊА

ГОДИНА ЗА АНАЛЕ

Када се на крају такмичарске 2017/2018. године подвуче црта после завршетка свих Републичких такмичења, може се рећи само да ће резултати прошле школске године бити записани у анале школе „Херој Мирко Томић“ Доњи Крчин. Чак 20 пласмана на Републичка такмичења у којима је учествовало деветнаест ученика из шест предмета говори о комплетном раду ученика и наставника ове школе.

Једно од такмичења на којем је учествовала наша школа је и школско првенство у атлетици. На том такмичењу које је одржано 15. маја 2018. године у Новом Пазару учествовало је око 475 основаца и средњошколаца из обе конкуренције који су одмерили снаге у четири старосне категорије у тркачким и техничким дисциплинама. Сви ученици тог такмичења су се показали сјајно, а међу њима су и ученици ОШ „Херој Мирко Томић“ из Доњег Крчина Душан Милутиновић и Јелена Гилић. Душан Милутиновић се такмичио у млађој категорији (мини атлетика) и освојио златну медаљу у скоку у вис. Он је скоком од 150cm постигао резултат који је раван чуду. С обзиром на то да је у тој конкуренцији учествовало доста атлетичара, може се рећи да је то првенствено велики успех за њега, па онда и за целу школу, као и општину Варварин и цео Расински округ. За тај резултат пре свега је заслужна његова љубав према спорту као и жеља и упорност за успехом. Пошто Душан долази из сеоске школе није имао много услова за вежбање па су залагања директора школе Зорана Петронијевића (који је такође наставник физичког васпитања) и наставника физичког васпитања Зорана Богдановића изнад очекиваног. Наиме директор школе је направио атлетску стазу, бацалиште за бацање кугле, јаму за скок у даљ и обезбедио сталак за скок

Душан Милутиновић,
првак Србије у скоку у вис
за млађе пионире

у вис, летицу и дебеле струњаче па је ученик имао идеалне услове за вежбање на часовима физичког васпитања и ван наставним активностима. Али пошто је упорност била превелика наставник Зоран је веома често са Душаном вежбао у поподневним часовима на атлетском стадиону у Крушевцу.

Наравно и успех Јелене Гилић је невероватан. Јелена се такмичила у бацању вортекса (мини атлетика) и освојила је изванредно пето место, а до бронзане медаље јој је фалило само 0,67cm. Наравно залагање директора се поново не може оставити, зато што је купио вортексе што је младој ученици доста помогло у спремању. Јелена је са наставником Зораном веома често вежбала на

часовима физичког васпитања и као ученица четвртог разреда је показала запањујуће резултате. Поред такмичења из атлетике ОШ „Херој Мирко Томић“ се пласирала и на Републичко такмичење у стрељаштву које се одржало 18. априла у Смедереву где су резултати такође били за сваку похвалу.

Девојчице Милена Анђелковић 8. разред, Миљана Милосављевић 6. разред и Тамара Ивановић 5. разред су представиле школу у екипној конкуренцији. Оне су освојиле седамнаесто место са 302 поена и иза себе су оставиле доста екипа. Милена Анђелковић је заузела средишњи део табеле што је најбољи резултат школе из Доњег Крчина. Предраг Ивановић ученик 8. разреда је најбоље пласирани такмичар Расинског округа и уједно најбољи резултат у мушкој конкуренцији ОШ „Херој Мирко Томић“. Он је на републичком такмичењу освојио 153 поена, и био је тридесет и седми од шездесет и четири ђака. Али наравно ни ови резултати не би били могући да директор није у склопу школе направио стрељану где су ученици веома често вежбали. Том стрељаном је ОШ „Херој Мирко Томић“ из Доњег Крчина постала прва школа која има сопствену стрељану, а наравно рад наставника Зорана са стрељачком секцијом сваке године доноси све боље и боље резултате што се да приметити.

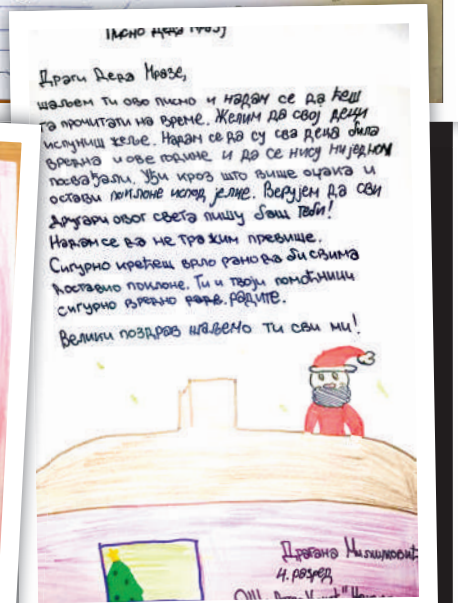
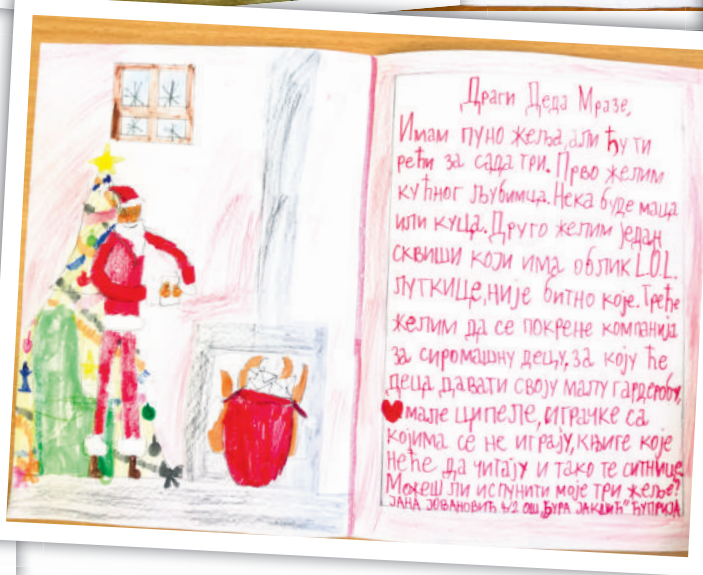
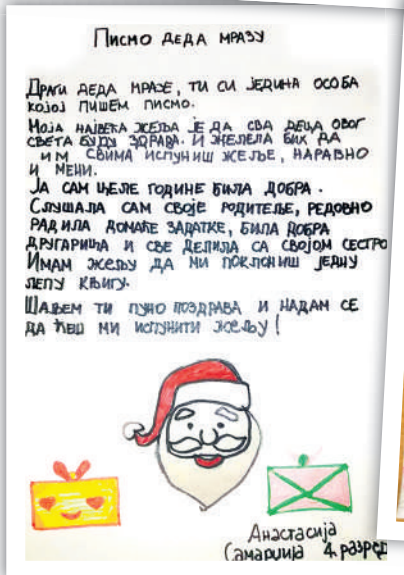
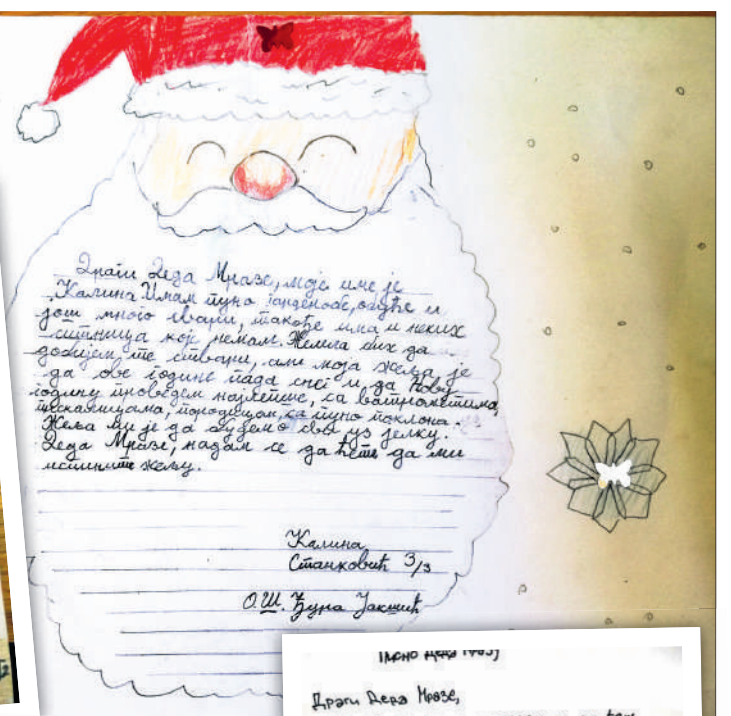
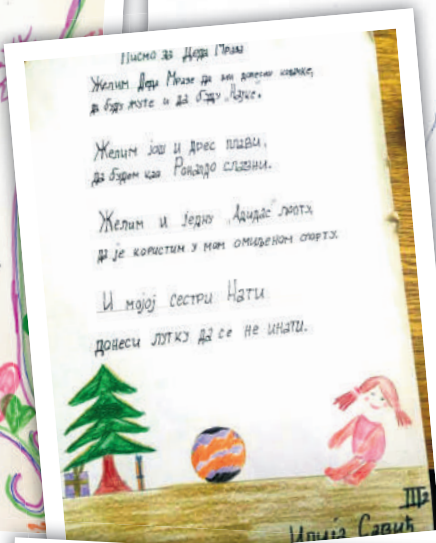
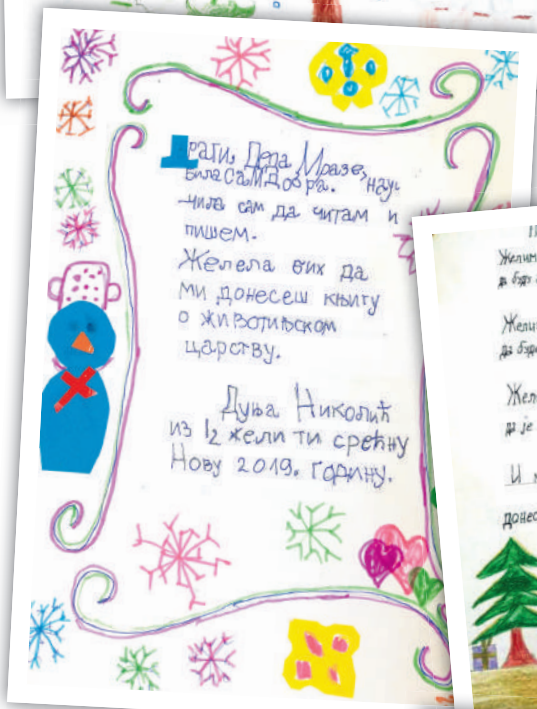
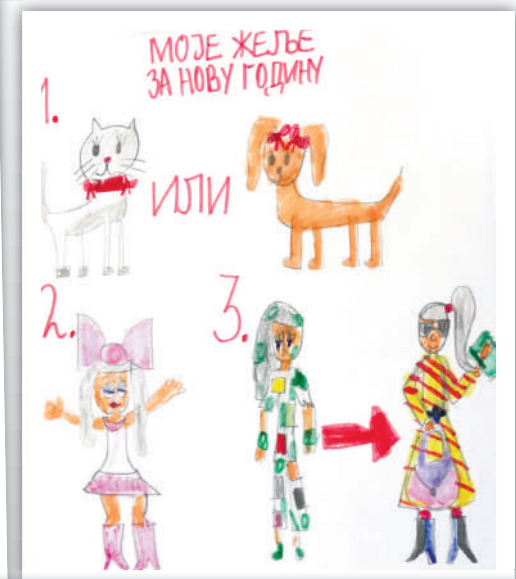
Огроман успех за школу је то што ниједан ученик наше школе, која има 165 ученика, а чак нема ни салу за физичко васпитање, не тренира ниједан спорт у клубовима, а сваке године долазе до републичких такмичења из разних спортова, за разлику од деце из градова. Највећи успех за школу је када се ученици врате са такмичења и кажу: „Провели смо се супер“, тада резултати остају по страни и о њима се прича сутрадан.

Миљана Мишић
ОШ „Херој Мирко Томић“ Доњи Крчин

Учесници
Републичког
такмичења
у стрељаштву

#ПИСМА ДЕДА МРАЗУ

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Светско злато у рукама ђака репортера

Наша школа је имала прилику и неописиву част да угости светску шампионку, одбојкашицу Тијану Малешевић. Одушевљена успехом одбојкашица Гимназије и радом ђака репортера, Тијана је изашла у сусрет нашој жељи да је упознамо и прихватила позив да нас посети. На одбојкашком терену су је, испред мреже, срдечно дочекале, спремне као и до сада, наше одбојкашице, и уз спортисте увек, ђаци репортери. Тијана је дивна и срдачна девојка и било је изузетно задовољство дружити се, разговарати и сликати са њом. Учинила нам је велику част и донела нам своју златну медаљу са Светског првенства у Јапану. Круна нашег дружења био је интервју, у којем је Тијана изјавила да се топло и пријатно осећала у нашој школи и да јој је велико задовољство што нас је посетила.

Миња Драгосављевић
Гимназија Смедерево

Настасија Јотовић се вратила, јача неко икад

Да ли се сећате приче о необичној девојчици која је изузетан спортиста са преко „хиљаду“ освојених медаља на разним спортским такмичењима. Девојчица која је са сузом у оку рекла нам да је имала озбиљну повреду лигамената и да је њено учешће у овој сезони неизвесно. Иста та девојчица се ове сезоне вратила јача него икад и постигла невероватне резултате. Ове године Настасија је учествовала на полагању за мајсторско звање „Сенсеи“, где је успешно крунисала свој труд црним појасом трећи дан.

Лазар Ивковић
Марко Илић
Техничка школа Зајечар

Општинско у рукомету

У ОШ „Гоце Делчев“ у Јабуци средином новембра одиграна је утакмица између женских рукометних тимова ОШ „Аксентије Максимовић“ из Долова и ОШ „Гоце Делчев“ из Јабукке. Играле су ученице седмог и осмог разреда. Трибине у хали биле су пуне. Остали ученици ових школа су дошли да подрже екипу школе коју похађају. Сви су навијали. Било је узбудљиво. Са сваким тимом био је присутан тренер, како би их подржао и дао инструкције за игру. Обе екипе биле су спремне да се боре и да однесу победу. Утакмица је била веома напета, а резултат променљив. Све време је било пар голова разлике и било је неизвесно ко ће однети победу. Ипак, само је један тим могао победити, а тог дана је то био тим ОШ „Аксентије Максимовић“ из Долова, резултатом 16:13. Идеја оваквих сусрета међу школама јесте првенствено дружење међу ученицима, па су остварена нека нова другарства, што је, заправо, најважније.

Марија Обренов
ОШ „Аксентије
Максимовић“, Долово

Спортске игре у школи „22. октобар“

Наша школа увек подржава спортске активности ученика, па је поводом, Дана школе 22. новембра на иницијативу директора школе Миодрага Јањоша организован велики спортски догађај. Одржане су ревијалне утакмице у фудбалу, рукомету, кошарци и женској одбојци. Сва такмичења одржана су у спортској хали у Жабљу у сарадњи са ОШ „Милош Црњански“ из Жабља, а уз подршку актива физичког васпитања СШ „22 Октобар“ који чине: Миодраг Макитан, Бранислав Антић и Благоје Продана. Првог дана спортских игара одржано је такмичење у фудбалу, а домаћа екипа школе „22. октобар“ однела је убедљиву победу. Други дан одржане су

рукометне утакмице. Поред школе „22. октобар“ учествовале су школе из Црвенке и Врбаса. Све утакмице су се одвијале у пријатељској, али веома борбеној атмосфери. Трећи дан био је посвећен кошарци. Екипа наше школе, иако најмлађа, на терену оставила је снажан утисак. Борили смо се против: средње школе „Светозар Милетић“ из Новог Сада и „Зрењанинске гимназије“, са којима наша школа има дугу такмичарску традицију. Последњи дан био је резервисан је за одбојку, али посебно истичемо да је то био дан женског спорта.

Драгиња Новаков
Средња школа
„22. октобар“ Жабаљ

Одличан женски фудбал у Крагујевцу

У хали „Језеро“ у Крагујевцу, одигране су утакмице женских екипа у фудзалу. Играле су наше девојчице из ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ против девојчица из ОШ „Сретен Младеновић“. Трајање полувремена је било по петнаест минута, а због прекида, очекивали смо продужетке. Оба тима су била веома добра, мада се чинило да је Шпанац у мало бољој форми. Тактика „Шпанац“ се заснивала на формацији 3 на 1, а формација „Сретен“ 2 на 2. Утакмица је завршена резултатом 1:1 после чега су уследили пенали и игра живаца. Сретен је дао гол више и освојио треће место. Нажалост, наше девојке су завршиле такмичење на 4. месту. На овом турниру,

својом игром се посебно истакла голгетерка Ање-ла Лукић 7/2 из ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“. Она је својом игром одушевила све па и нашу директорку Невену Шимшић. Успела је да да седамнаест голова на овом турниру у фудзалу. Иако смо изгубили, ми смо поносни на наше фудбалерке. Није најважнија ствар увек победити. Важно је неговати спортски дух и пружити руку противнику кад је бољи. Честитамо ОШ „Сретен Младеновић“ на победи.

Јована Милутиновић
Матеја Чаушевић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“

Навијај и играј фер

У оквиру едукативног пројекта „Навијај и играј фер“, пројекта који спроводи Савез за школски спорт града Новог Сада, у Будисави у основној школи „Иво Андрић“ одржан је сусрет четири школе: ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ, ОШ „Иво Андрић“ Будисава, ОШ „Лаза Костић“ Ковиљ, ОШ „Јован Поповић“ Нови Сад. У пројекту учествују школе са територије града Новог Сада и приградских насеља и то ученици четвртх разреда са својим учитељицама и учитељима који су прошли обуку и припремили навијачке песме и разне реквизите за навијање. У спортској хали ОШ „Иво Андрић“ у Будисави надметале су се од-

бојкашице петих и шестих разреда. Било је аплауза, радости, усхићења, а халом у Будисави орила се навијачка песма наших четвртака. Текст песме написао је ученик Мирослав Беквалац а мелодију је компоновала наша наставница музичке културе Иконија Радевић Вујовић. Сам пројекат представља такмичење у навијању са циљем да се прикаже правилно и фер навијање и да се кроз коректно навијање пружи подршка својој екипи.

Милица Липић
Нина Пеић
Душка Беквалац,
ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ